

РЕШЕНИЕ

№ 9528

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **13498** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството по делото е образувано по жалба на А. Ц. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] А1 вх.В, ет.2, ап. 7, чрез адв. Г. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ), № GRAM -2283212 от 28.11.2025г. на мл. автоконтрольор към Отдел Пътна полиция - СДВР, с която е прекратена регистрацията на ППС-лек автомобил марка Ф., модел голф с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца до една година.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради издаването ѝ в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Твърди се, че посоченият в заповедта срок за прекратяване на регистрацията на ППС не е конкретизиран, а най-общо е посочено „за срок от 6 месеца до 1 година“.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез адв. Д.. Претендира разноски.

Ответникът, редовно призван, не се явява и не изпраща представител. Представя писмени бележки, с които моли жалбата да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По делото е приета и приложена административната преписка,

Административният съд, след преценка на атакуваната заповед, доводите на страните и представените писмени доказателства, установи от фактическа стана следното:

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че на 27.11.2025г., около 19:15 часа, в С., жалбоподателят М. управлявал собствения си лек автомобил марка "Ф. голф", с

регистрационен [рег.номер на МПС] , като реализирал ПТП.

При извършена от органите на ОПП-СДВР проверка, се е установило, че М. управлява МПС след употреба на наркотични вещества и техните аналози, установено по надлежния ред с техническо средство Drug Test 5000 с фабричен номер ARNJ 0002, като техническото средство е отчело употреба на употребил наркотични вещества от водача. На водача А. Ц. М. бил издаден талон за изследване с номер 282916 и 7 броя холограмни стикери.

Въз основа на така установеното административно нарушение и издадения АУАН, на основание чл. 171, т. 2а, буква "б" от ЗДвП, административният орган - на мл. автоконтрольор към Отдел Пътна полиция - СДВР, оправомощен по силата на Заповед № 513з-12686/14.10.2025г. на Директора на СДВР (лист 30 от делото) е приложил принудителна административна мярка на оспорващата като е издал оспорената заповед № GRAM -2283212 от 28.11.2025г. на мл. автоконтрольор към Отдел Пътна полиция - СДВР, с която е прекратена регистрацията на ППС-лек автомобил марка Ф., модел голф с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца до една година - предмет на настоящото съдебно производство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По делото са представени доказателства за датата на връчване на процесната ЗППАМ, а именно 28.11.2025 г. Жалбата е подадена на 10.12.2025 г., поради което съдът приема, че същата е подадена в срок и е допустима за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП компетентни да прилагат принудителни административни мерки са ръководителите на службите за контрол съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 513з-12686/14.10.2025г. на директора на СДМВР, посочените в т. 1 длъжностни лица са оправомощени да прилагат принудителните административни мерки по реда на глава VI от ЗДвП. Сред тях са и младшите автоконтрольори в сектор „Пътна полиция“, каквато длъжност заема и издателят на оспорената заповед. Следователно същият компетентен да издаде административният акт, предмет на съдебен контрол.

Съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 42 от ЗАНН. Отразени са фактите, включени в състава на нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП и е посочена относимата към тях законова разпоредба. Подписан е от съставителя, свидетеля при установяване на нарушението и нарушителя. На последния е връчен и препис от АУАН. Следователно, спазен е редът, установен в ЗАНН за съставянето му и на основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП в съдебното производство се ползва с доказателствена сила за описаните в него факти. От тях следва, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1-во от ЗДвП, което е и предвиденото в чл. 171, т. 2А, б. Б, пр. 1-во от ЗДвП материално правно основание за прилагане на принудителната административна мярка - прекратяване регистрацията на МПС за срок от шест месеца до една година.

Налице са и фактическите основания, посочени в нормата на чл. 171, т. 2А, б. Б от ЗДвП, представляващи предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка прекратяване регистрацията на ППС. Съгласно предложение второ на цитираната норма, такова е управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози. От

представения АУАН серия GA № 4874661/27.11.2025г. се установява, че на същата дата в [населено място], жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил марка "Ф. голф", с регистрационен [рег.номер на МПС], като реализирал ПТП след употреба на наркотични вещества – Бензодиазепини, установено с техническо средство Drug Test 5000 с фабричен номер ARNJ 0002.

Оспорената заповед е издадена в изискуемата, по аргумент от чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, писмена форма и е мотивирана. Посочени са издателят и адресата и, фактическите и правните основания за издаването, органът и редът за обжалването и, датирана и подписана е.

Не е спазено, обаче изискването на чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК за разпоредителна част, с която да се определят задълженията и срокът за изпълнението им. За да се приеме, че административният акт съответства на посочената норма е необходимо той да съдържа ясно и конкретно предписание. Като утежняващ индивидуален административен акт, разпоредителната част на заповедта за прилагане на ПАМ трябва да индивидуализира адресата, вида, начина и обстоятелствата, при които се прилага принудата. В настоящият случай е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а от ЗДвП – прекратяване регистрацията на пътно превозно средство. Съгласно законовия текст продължителността и може да бъде от шест месеца до една година. На административния орган е предоставена възможността, при условията на оперативна самостоятелност и с оглед конкретните обстоятелства, да определи точния период от време, през който тя да се прилага. По тази причина посочването на срока на принудителната административна мярка е съществен елемент на индивидуализацията и. Преповтарянето на предвидените в закона граници за това, без да е посочен точен период от време, в който принудителната мярка да се прилага, е в противоречие с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК. То препятства установяването на волята на административния орган и води до обективна невъзможност да бъде изпълнена. В оспорения административен акт не е посочен конкретният срок, в който да се прилага ПАМ. В разпоредителната част на заповедта е възпроизведен текста на чл. 171, т. 2А от ЗДвП за продължителност на ПАМ - от шест месеца до една година. Констатираният порок обуславя незаконосъобразността на обжалваната заповед, поради несъответствието и с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК съдържание. Затова същата следва да бъде отменена.

Предвид изхода от делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски в размер на 510 евро – заплатено адвокатско възнаграждение и 5,11 евро – държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ), № GRAM -2283212 от 28.11.2025г. на мл. автоконтрольор към Отдел Пътна полиция - СДВР, с която е прекратена регистрацията на ППС- лек автомобил марка Ф., модел голф с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца до една година.

ОСЪЖДА ОДМВР-С. да заплати на А. Ц. М., ЕГН [ЕГН] сумата от общо 515,11 евро, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 172, ал. 5, изр. 2 – ро от ЗДвП не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

